

Sivøerne i Titicaca søen.

På vores rejse til Peru besøgte vi Titicaca søen, som ligger i det sydlige Peru og Bolivia. Godt og vel halvdelen af søen hører til Peru, medens resten hører til Bolivia.

Søen ligger i godt 3800 meters højde, og er den største sø i Sydamerika. Den er på ca. samme størrelse som Sjælland, og den højst beliggende sø af den størrelse i verden.

Titicaca betyder på det gamle lokale sprog Puma. Med lidt god vilje kan søens form godt sammenlignes med en puma.

Velkommet til Titicaca besøgte vi en af de flydende sivøer.

Historien bag sivøerne er ifølge vores guide rigtig gammel. Nogle historikere mener Uro folkene som bebor sivøerne har levet ved Titicaca Søen før Inkatiden, som startede omkring år 1100. De levede af fiskeri og brugte den store sivplante ved navn Totora til at bygge både af og til føde.

Totora er en sivlignende plante, som gror på 2,5 til 3,5 meters dybde, og som har et sammenhængende og meget kraftigt rodnet.

Da Inkaerne kom til Titicaca og begyndte at underlægge sig de omkringboende folk, mener man, at Urofolkene flygtede ud midt på søen i deres både, hvor de overlevede som frie mennesker. Hvornår de begyndte at bygge sivøer, til at bo på er ikke helt klart.

Da spanierne kom, skete der det samme igen. Urofolkene holdt til langt ude på søen, og undgik, at komme i konflikt med dem.

Man mener, det er i nyere tid de er begyndt at bygge sivøer. Ind til da levede de i deres både ude på søen. Engang i 1900 tallet begyndte de at komme nærmere til land og byggede sivøer, som der kunne bo 6 til 10 familier på. Grunden til dette byggeri, var i høj grad, at der begyndte at komme turister til området. Det viste sig også hurtigt, at det var en kilde til bedre indtjening, og dermed mulighed, for at få børnene i skole, og dermed få del i den stigende velstand i området.

På billedet ses et område med Totora siv.

En sivø og dens opbygning.

Når Totoraplanten dør, løsnes rødderne fra bunden, og flyder op til overfladen. Her saver man store stykker ud af dem. Stykkerne er på ca. 60 gange 60 cm. På alle leder. Nogle større og andre lidt mindre.

Disse store stykker totora rødder sætter man sammen med pinde og surrer dem sammen med reb. Derved får man en flydende ø. Når man har nok af dem surret sammen, kan øen blive så stor, at der kan bo flere familier på den. På øen vi besøgte, boede der 9 familier. Det er selvfølgelig meget fugtigt med et sådan underlag. Det råder man bod på ved med jævne mellemrum at lægge tørrede siv ovenpå.

På billedet vises de store blokke af sivrødder, som øerne er bygget op af. Blokkene saver man ud af de rødder der kommer op til overfladen. De sættes så sammen med pinde og snore, og på sivøer, som er etableret, bruges de til udskiftning af de rødder, som på grund af forrådnelse er blevet for gamle.

På billedet, kan det også ses, at de bruger tørret siv til at lægge oven på øen, for at få et tørt underlag at gå på.

skal de også skiftets med jævne mellemrum. På billedet kan ses et udvalg af deres salgsvarer.

Vi fik en forklaring og gennemgang af forholdene på øen, og vi blev klædt ud, og der blev taget billeder af

Børnene på øerne går i skole, som de bliver sejlet til hver dag.

Mændene sørger for transport, vedligehold af øen og husene samt fisker m.v. for at skaffe føde.

selvfølgelig for ekstra betaling.

De både, som bruges til transport at varer og personer en moderne motorbåde.

Det var et meget spændende besøg, men som alle steder, hvor man forsøger at opretholde en kultur for at leve af turister, bliver der lidt kunstigt over det, men det var en rigtig god oplevelse.

Det var en lidt underlig fornemmelse, at gå rundt på øen, for selv om den var så stor, at der boede 9 familier på den, gængede den lidt, når man gik rundt på den.

Urofolkene lever i høj grad af turisterne. De får betaling for de turister, der kommer til deres ø, og de sælger af de ting de producerer, smykker, pyntegenstande og forskellige slag tæpper og tøj m.v.

I baggrunden ses et par af deres huse eller hytter, som de bor i. De er også lavet af Totora siv. Ligesom resten af øen

os.

Kvinderne passer børn, laver mad og vasker m.v. Det er også dem der laver tøj, pynt og tæpper til eget brug og til salg.

Den moderne teknik er også kommet her til øerne. De havde solceller både til el og til opvarmning af vand samt den allestedsnærværende mobiltelefon.

De bygger stadig både af sivene, men det er kun for turisternes skyld. Hvor meget de ligner dem, som de engang boede i/på, ved jeg ikke, men de er måske bygget efter samme principper. Vi fik også tilbud om en tur på sivbåden,